

Hensyn til, hvis vi skulle have Held til at faae Lovforslaget gennemført. Det kom ogsaa stærkt frem under den nævnte Behandling, at vi burde tage Udsættelsesgebyrerne med, og navnlig kom det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds ind paa at tale om Bantehogsattester, som jo spille en stor Rolle i disse Forhold. Men, som sagt, jeg vil ikke fordybe mig i disse Betragtninger, da jeg ikke kan se, at det vil have nogen væsentlig Nytte, naar den ærede Minister ikke er til Stede. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og kun anbefale Lovforslaget, som jeg tror vil møde almindelig Velvillie i Folkethinget. Hvorvidt den ærede Minister vil gaa med til at gjøre Noget, som Landboerne vilde have Gavn af, og som de forlange at faae gjort, fordi vi have Erfaring for, at der paa dette Omraade maa gjøres Noget, for at hjælpe paa de ulykkelige Forhold, som vi have levet under i de sidste Aar, det tør vi jo ikke have noget Haab om, efter hvad vi sidst hørte fra den ærede Minister, men maaste vil Ministeren stille sig velvilligere, naar Sagen kommer i Udvalg, hvor jeg haaber den kommer, naar første Behandling er sluttet.

Judenrigsministeren (Jagerslev):

Da denne Sag jo har været til 1ste Behandling her saa nylig, og Finantsministeren da har havt tilstrækkelig Leilighed til at udtale sig om Sagen i sin Almindelighed, kan der i dette Øieblik ikke være særlig Trang for Regjeringen til at udtale sig nærmere om Lovforslaget, især da det ærede Medlem, der er iblandt Forslagsstillerne, har udtalt, at der, efter at Obergangen til anden Behandling er bleven vedtagen, vil blive stillet Forslag om dets Henvisning til et Udvalg til videre Behandling der. Jeg antager derfor, at det vil være det Rigtigste at lade Sagen gaa videre, uden nu at fordybe sig nærmere i Enkelthederne.

Brokshuus-Skat: Det er jo en bekjendt Sag, at Alle gjerne ønske, at saa mange Skatter som muligt skulle tages bort fra Skatteyderne. Man hører i Almindelighed Folk sige, at de alleruhyggeeligste Udgifter, de afholde hele Aaret rundt, er Afholdelsen af Skatterne. For de andre Penge, man udgiver, faar man dog Noget, men Skatterne gaa ud af Lommen, uden at man i alt Fald strax mærker nogen Fordel deraf. Smidlertid er det jo naturligt, at saa snart der kommer et Lovforslag — vi have jo set flere, sidste Gang i forrige Samling blev der jo forelagt Lovforslag om, at

Halvprocentsafgiften skulde falde bort, og nu have vi i forrige Møde seet et Forslag om at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme — det er jo saa naturligt, at et saadant Lovforslag vil vække Glæde; det er jo kun kort, men det er indholdsrigt. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være med til at bidrage i det Mindste til, at Befolkningen skal faae denne Glæde. Jeg maa sige, at jeg egentlig er en ubetinget Modstander af, at denne Lov skal træde i Kraft. Jeg mener i det Hele taget, at man skal være meget varsom med at ophæve Skatter; thi det er vist, at naar man saa engang skal bruge Penge, lærer Erfaringen, at det næsten er umuligt eller i det Mindste meget vanskeligt at faae nye Skatter; jeg mener i det Hele, at man skal være meget varsom med at ophæve bestaaende Skatter, og vil man endelig ophæve Skatter, saa synes jeg, at der er 2 Betingelser, som navnlig bør komme i Betragtning; den ene er, at Staten er meget trykkende, og den anden er, at Ophævelsen af denne Skat virkelig kommer den mindre bemidlede Del af Befolkningen til Gode. Jeg har virkelig aldeles ingen Sympathi for, at man ophæver Skatter, hvorved en hel Del rige Fabrikanter eller Godseiere og Eiendomsbestidere komme til at svare mindre Skatter. Skal man ophæve Skatter, skal det være, fordi det kommer den mindre bemidlede Del af Befolkningen til Gode. Naar vi nu betragte denne Lov og spørge, om den Skat, der er Tale om, virkelig er trykkende, da er jo Hovedindholdet af den, at i Tiden fra 11de December 1886 indtil 1ste Juli 1889 ophæves Stempelafgiften af Obligationer, udstedte med Pant i fast Eiendom. Hvad betyder da det? Det betyder $\frac{1}{6}$ pCt. af Obligationens Beløb; det er dog i og for sig en ganske overordentlig lille Afgift, som der forlanges. Naar man nu ser hen til, at Grunden, hvorfor denne Skat skal estergives, det, som har givet Anledning dertil, er, at man ønsker, at Konverteringen skal medføre, at vedkommende Debitorer virkelig vinde en stor Fordel — det dreier sig jo i Almindelighed om $\frac{1}{2}$ pCt., undertiden om 1 pCt. — saa finder jeg, at i det Øieblik vedkommende Debitor bliver fri for at betale 1 pCt. aarlig, er der aldeles ingen Grund til at befri ham for den Smule Skat, som bestaar i $\frac{1}{6}$ pCt. af Obligationens Beløb. Hvad det Andet, om Thinglæsningsgebyrerne, angaar, da har det vist i Almindelighed mindre at sige, men hvad jeg bemærkede med Hensyn til det One, om Stempelafgiften, gjælder ogsaa med Hensyn til Thinglæsningsgebyrerne. At denne Lov i det Hele navnlig vil komme den mindre